Ч. 263. Середа 8 грудня (25 падолиста) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Угорска криза. — Мінїстер Вайскірхнер про торговельні договори. — Кабінетна криза в Італії.

Вчера конферував презес польского Кола др. Ґломбіньский з бар. Бінертом, поясняючи єму становище славяньскої опозиции. Бар. Бінерт заявив, що виключає рішучо всї справи заграничної полїтики з під нарад. Вечером др. Ґломбіньский реферував в славяньскій Унії о ході конференциї з п. президентом мінїстрів. Повне засїданє Унії відбуде ся нинї.

Виконний комітет ческого людового і поступового сторонництва відбув вчера нараду, по котрій видано такий комунїкат: „По звітах послів Булїна, Слями, Странского зсолїдаризовано ся з дотеперішним становищем членів партиї в парляментї а особливо на остре поборюванє теперішного правительства в парляментї представниками партиї в парляментарній комісиї ческого клюбу. Послів взвано, щоби они витревали на дотеперішнім становищи та задержали дотеперішну тактику“.

Ческі дневники оцїнюють положенє з великою зневірою. „Narod. Listy“ зазначують, що славяньска Унія визволила буджетову провізорию з обструкциї, щоби не стягнути на себе докору спиняваня дневного порядку. Тепер нїхто не може чіпати ся того викруту, а рішенє славяньскої Унії дає польскому Колу нагоду до заяви про потребу зміни системи правительственної. Коло польске взяло на себе великий тягар, котрий ще збільшає ся заявою славяньскої Унії, по котрій вже нема перепон до нарад буджетових і одвічальність не спадає тепер на славяньску Унію. Дальше уложенє відносин в державній радї зависиме вже від иньших чинників, нехай отже они займуть становище супротив славяньскої Унії.

„Korresp. Zentrum“ впевняє, що положенє не тільки не поправило ся, але погіршило ся передовсїм наслїдком ріжниць в поглядах посеред самої славяньскої Унії, а також задля суперечностий між Унією і Нїмцями. В слав. Унії др. Крамарж бажав би накинути урядничий кабінет на один рік. То викликало в Унії велике роздратованє. Також др. Странский промовляє за урядничим кабінетом, але сталим. Оба ті посли бажають усунути мінїстрів земляків, до котрих також Нїмцї утратили довіре. Нїмцї бажають перевести обнову кабінету аж по ухваленю буджету, а тодї хотять мати мінїстерство позапарляментарне. Поляки не заявляють ся анї за одним анї за другим.

Вчера відбуло ся в Чернівцях торжество відкритя нового будинку торговельно-промисловоі палати. В часї торжества мінїстер торговлї др. Вайскірхнер виголосив бесїду, в котрій вказав на то, що відновленє торговельного договору з Румунією вскорі послїдує. Бесїдник помимо того, що говорить на найдальшім всходї монархії, надїє ся, що теперішний его поклик дійде до Віденя. Нехай парлямент пригадає собі свої обовязки і без взгляду на дрібні спори займе ся перед усїм полагодженем великих економічних інтересів, які входять в гру. Нехай парлямент памятає, які поступи роблять иньші народи в здобуваню сьвітових торгів. Борба, яка вибухла в Анґлії, має історичне і економічне значінє для цїлого сьвіта, а для цїлої Европи єї наслїдки дуже важні. Отже треба супротив того також парляментови пригадати, що єсть его обовязком полагодити справу торговельних договорів в інтересї розвитку цїлої держави. — Вкінци др. Вайскірхнер подав до відомости відзначеня, які цїсар надав з нагоди покінченя будови палати.

Neues Budapest. Abendblt. оголошує розмову з одним двірским достойником, котрий заявив, що цїсар гадає, що у ловій угоди, по котрій

---

10)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Не маловажною характеристикою самоубийства єсть і та обставина, що число самоубийств в 19 столїтю майже у всїх европейских державах значно збільшило ся. Найдальше під сим взглядом сягають числа подані Лявассером для Франциї. З них показує ся, що від 1826 до 1830 р. було пересїчно 1827 самоубийств на рік, або 5 на 100.000 жителїв, але в роцї 1889 було вже аж 8180, або 21 на 100.000, отже більше як чотири рази тілько, що давнїйше. Се в'явище дасть ся тим пояснити, що в новійших часах борба о єствованє стає щораз труднїйша, завзятїйша і безвзглядн̄ійша, а люди вислїдом заведеня зелїзниць і телеґрафів та телефонів, жиють так сказати би скорійшим темпом, що незвичайно роздразнює нерви і робить чоловіка вражливійшим на всїлякі неудачі в его заходах і намірах.

Коли так придивимо ся лїпше всїм зовнїшним обставинам, серед яких наступають самоубийства, коли дальше возьмемо й то на увагу, що в людех мимо всякої культури і цивілїзациї лишило ся ще спора зьвірскости, котра иногдї проявляє ся в нїм в так разячий спосіб, що аж робить з него убийника; коли наконець припустимо й то, що всїлякі зовнїшні обставини впливають так на чоловіка, що викликують в нїм якісь близше нам не знані зміни: то мусимо остаточно прийти до того погляду, що самоубийство не єсть нїчим иньшим, як лиш хоробливим проявом, викликаним якимись докладнїйше нам не знаними змінами в людскім орґанїзмі, котрі знов розбуджують в нїм укриті слїди давної зьвірскости і звертають їх таки против себе самого, значить ся, роблять з чоловіка самоубийника.

Того рода хоробливі прояви стрічаємо навіть у зьвірят, а виходячи із сего погляду, можна би навіть і у зьвірят говорити о самоубийстві, чого однак у них, зовсїм розумно, не робимо і називаємо то лиш хоробливим проявом. Звістно преці загально, що деякі зьвірята не можуть видержати в неволи і гинуть, хоч нам здає ся, що ми даємо їм всяку вигоду, всї усилля для удержаня їх житя. Зловлена птичка, замкнена в клїтці, сидить засумована, здувши на собі піре і не рушить поживи, хоч нам здає ся, що ми єї годуємо самими присмаками, не пе водички, хоч ми їй під сам дзюбок тикаємо. Нема й сумнїву, що в такій птичцї, позбавленій нагло свободи, настала якась така зміна, котра не дає їй жити; она морить ся голодом і гине, як той арештант, що заморив ся голодівкою, але мимо того ми не говоримо о самоубийстві птички, лиш уважаємо то за хоробливий стан, викликаний зміненими обставинами, котрий наконець смерть спричиняє. Подібно маєсь річ і з деякими малпами, котрі в неволи не можуть довго жити, не хотять нїчого їсти і остаточно гинуть.

Виходячи з тої точки погляду — а лиш в такий спосіб можна пояснити собі в'явище самоубийства в людскім родї — треба самоубийника уважати лиш за чоловіка нещасливого, для котрого обставини житя так зложили ся, що викликали в нїм такі зміни, котрі заставили его на себе самого руку наложити і вік собі скоротити. Чи виноватий самоубийник тому, що не був в силї недопустити в собі до тих змін? Суспільність наша не сягає глубше, бере ту річ поверховно і каже, що винен. Коли же так, то виноватого треба покарати і самоубийникови відмавляють такого похорону як другим; его уважають за недостойного спочати на тій самій земли, де спочивають і другі, лиш визначують місце здалека від всїх. Нещасливого ще й по смерти виключує від себе тота суспільність, котра за житя не то не подбала про нещасливого, але може ще й сама смерть его спричинила. Але з другої сторони і таке поступованє з самоубийниками має своє значінє. Кара за провину визначує ся не лиш на то, щоби злим за зло відплатити, але щоби відстрашити ще й других від такої самої провини. Що такий спосіб привчаня людий до доброго не завсїгди веде до цїли, се звістно загально.

А тепер придивім ся тим способам, якими самоубийники смерть собі роблять. Для приміру возьмім знов пруску статистику і рік 1907 коли то в цїлім прускім королївстві згинуло від самоубийства 7643 людий.

коаліция прийшла на Угорщині до правліня, ще не довершено і перед довершенєм тих условій не може бути бесіди о зміні кебінету. Того самого погляду має бути також наслідник престола.

Президент італіяньских міністрів Джолітті має вже третий раз покинути то становище. Вже в літі предвиджувано упадок его кабінету з причини предложеня договорів о мореплавстві, але Джолітті відчув в одній хвили небезпечність для себе і відложивши наради, перевів нові переговори і добив ся користнійших договорів та в той спосіб витрутив оружие з рук опозициї. Тепер же виступив він з проєктом податковим, котрий вправді викликав кабінетну кризу, але проєкт той має жизнену силу. Засада нового проєкту полягає на обтяженю заможнійших верств, а полекши для біднійших. Заповіджені реформи викликали невдоволене інтересованих кругів і Джолітті рішив ся уступити. Після донесень з Риму полагоджене кризи стрічає великі перепони. Опозицийні сторонництва не мають спільної проґрами, аби сотворити одноцільний кабінет. Джолітті вказав королеви Сонніна, одного з найвизначнійших італіяньских політиків, котрий з'умів би утворити нове правительство. Король згодив ся з предложенєм Джоліттого і як доносять з Риму, утворене кабінету Сонніна єсть майже забезпечене.

Новинки.

Львів, дня 8 грудня 1909.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував старш. комісаря будівництва зелізниць державних і прив. доцента наук технічних, Кар. Вонторка надзвич. професором будови доріг і зелізниць в львівскій політехніці у Львові. — П. Міністер справедливости іменував кандидата нотарияльного Адама Важного нотарем в Жабю.

— **Нові крилошани.** Є. В. Цісар іменував гр. кат. пароха в Балинцях о. Тита Войнаровского ґреміяльним крилошанином, а пароха і декана в Підгайцях о. Івана Токара почетним крилошанином гр. кат. митроп. капітули у Львові.

— **Є. Е. ВПр. Митрополит** Шептицкий перебуває від двох неділь в Римі. Д. 27 падолиста мав він довшу, майже цілогодинну авдиєнцию у Є. Сьвят. Папи. Впреосьв. Владика має побути в Римі до нині, дня 7 с. м., а відтак поїде до Язлівця на постриживи своєї своячки Софії ґр. Шембеківної із Семяниць в Познаньщині, котра вступила до чина Монахинь Непорочного Зачат. Преч. Діви.

— **Прив. руска учит. женьска семінария** в Станиславові. П. Міністер просьвіти рескриптом з дня 30 жовтня с. р. ч. 40.102 уділив Інститутови СС. Василиянок „Мария" в Станиславові дозволу на отворене приватної учительскої женьскої семінариї з рускою викладовою мовою в Станиславові. Тим самим рескриптом дозволив п. Міністер, щоби управу тої семінариї обняв п. Михайло Вашкевич, професор І польскої ґімназиї в Станиславові.

— **З Карлова** пишуть нам: Дня 4 с. м. в день Введеня Пр. Д. відбуло ся в Карлові снятиньского повіта торжествене благословене новозбудованої, мурованої церкви при вистрілах з моздірів. Благословения довершив місцевий парох Вп. о. І. Куряяк з припорученя Преосьв. Владики станиславівского. Церков величаву на цілу Галичину з 5 копулами і годинником після пляну п. В. Нагірного, будував п. Михайло Комарницкий, концесионований будівничий з Лежайска. Церков разом з площею коштувата 94.000 К. Звернути треба увагу на то, що церков вибудувано без конкуренциї. Парох застав в 1884 р. капіталу 14.000 К і орудував тими грішми через 25 літ душпастирства дорогою позичок і точного стяганя капіталу та відсотків так, що довів до 64.000 К, а решту зложили парохіяни добровільно по 100, 200, 400 і 1000 К Крім того через 18 послідних літ скарбона церковна оплачувала дяка, паламаря і направу будинків парохіяльних. Коли хтось буде трудити ся в якімсь напрямі так само як Вп. о. Куряяк, то буде певно тішити ся добрим і сьвітлим успіхом.

— **Невжеж сліди Андрего?** З Монтріль в Канаді, в північній Америці, доносять: Один з католицких місіонарів на далекій півночи повідомив свого епископа, що стрітив ся на далекій півночи Канади з деякими Ескімосами, з оповіданя котрих здаєсь виходити, що бальон Андре'го, котрий свого часу пустив ся був бальоном до бігуна, впав в тамошних сторонах на землю. Ескімоси розповідають, що перед роками впала була з воздуха біла хата з двома білими людьми. Люди ті живили ся мясом з ренів і небавком повмирали. З „білого дому" поробили собі Ескімоси рід накритя на свої лиnви.

— **Перші загальні збори** філії „Сільского Господаря" в Щирци відбудуть ся дня 14 грудня с. р. в сали Тов. Каси задаткової. Початок о годині 11 в полудне. Усіх сьвідомих селян, Вп. сьвященьство і інтеліґенцию щирецкого повіта запрошую до участи в зборах ім. членів основателів а заразом повідомляю загал, що до тепер вписало ся на лісту членів 62. З рефератами запрошені Вп. др. Григорий Величко, о. пос. Ст. Онишкевич і о. пос. Йосиф Фолис. — Володимир Могильницкий.

— **Огні.** Дня 2 грудня вибух в Янові над Стриєм в ночи о 2 год. огонь в тамошнім уряді почтовім. З причини страшенного вихру, який звіяв ся був тої ночи огонь розширив ся дуже скоро і знищив в одній хвили ціле урядженє бюрове, часть гроший і марок почтових. Тамошний почтмайстер разом з родиною ледви уйшов смерти. Ціле его майно, движимости і одіж стали ся жертвою полуміни. З причини браку поміщеня для уряду почтового перенесено поки що всі его аґенди до уряду почтового в Турці над Стриєм. — З Оглвиї наспіла вість, що там вечером дня 5 с. м. вибух грізний огонь в самій середині міста і знищив 6 домів. З причини сильного вітру грозила цілому місту велика небезпечність.

— **Забобонпість у Львові.** Львів росте, з кождим днем стає щораз більший і шкіл в нім всіляких немало, але мимо того темнота і забобонність в нім ще не перевели ся, як ось доказує слідуючий факт. В суботу повісила ся на поді в реальности при ул. Кадетскій ч. 6 якась жінка. Коли о тім в сусідстві розійшла ся чутка, збігло ся зараз множество людий і в мить розкупили від сторожа, котрий висільницю відтяв, по куснику шнура, на котрім тота жінка повісила ся, бо вірять в то, що „шнур висільця приносить щасте". Аж коли шнур розкуплено, замкнено під і завізвано стацию ратункову.

— **Дрібні вісти.** В академії ветеринари у Львові записало ся в сім півроці: на I. рік 27 слухачів, на II. рік 35, на III. рік 31, а на IV. рік 19 слухачів. Разом всіх є 112 слухачів. Між ними є: 68 Поляків (6 мойсеєвого іспов), 17 Чехів, 15 Русинів, 6 жидівскої народности, 5 Хорватів і 1 Болгарин — Головою тернопільского „Бояна" вибрано п. Ісидора Мидловского, містоголовою п. Марию Солтисову, діріґентом п. Ом. Терлецкого, а заступ. діріґента п. Івана Левицкого. — На памятник Шевченка в Києві зложено до каси управи полтавского ґубернского земства протягом останних двох тижднів 775 карб. 66 коп. Всього зібрано там 21.942 карб. 84 коп. — В Чернівцях почала виходити нова часопись для хліборобів „Народний Голос". Вже появило ся перше число і обнимає 32 сторін друку та

Спосіб самоубийства зависить головно від суспільного становища самоубийника, від пола а по части й від пори року. Розуміє ся, що наведені тут числа з прускої статистики не можуть бути міродайні для всіх країв і народів; але що люди остаточно всюди людьми, то наведені тут числа можуть і для инших країв мати значінє бодай в приближеню. Отже показує ся, що в згаданім році найбільше людий відобрало собі житє через повішене, бо аж 3195 мужчин і 670 женщин, а з того знов видко, що найбільше вішає ся мужчин. На другім місци що до мужчин стоять самоубийства через застрілене (1075 мужчин а 51 женщин). В значно більшій мірі роблять собі жінки смерть через утоплене а в згаданім році утопило ся 510 жінок а 674 мужчин. Від отроєня згинуло 286 мужчин а 290 женщин, отже майже зовсім рівне число; з того отроїло ся ліґольом 270 осіб (129 мужчин, 141 женщин) а троячими ґазами 52 осіб (30 мужчин, 22 женщин). Смерть через роз'їхане вибрало собі 128 мужчин і 30 женщин; через підрізане горла 78 мужчин, 21 женщин; кинуло ся з висоти 69 мужчин а аж 2089 женщин; підрізало собі жили 19 мужчин і 10 женщин; пробило ся ножем 17 мужчин і 1 жінка. Задушенем, которого женщини очевидно боять ся, відобрали собі житє лиш самі мужчини числом 6 а наконець розпоренем черева зробили собі смерть один мужчина і дві женщини.

Позаяк спосіб житя людий і їх зване можуть мати важний вплив на їх наклін до самоубийства, то годить придивити ся, як ділять ся самоубийники після свого званя. В 1906 р. було в Прусах 5584 самоубийників; з тих 927 немало ніякого званя а деякі з них жили в домах убогих; 507 були із званя купецкого; 457 були зарібники і робітники (не сільскі); 449 належали до званя рільничого (але не сільска челядь і не зарібники та робітники); 412 із званя будівничих і 384 сільских наймитів. В тім самім часі було 1714 самоубийниць а з тих 545 без званя, 206 служниць (не сільских), 125 належачі до званя рільничого, 114 із званя купецкого а 107 що займали ся виробом одежі, чищенем і пранем.

Під взглядом стану родинного припадало в Прусах в 1906 р. найбільше самоубийств на одружених а то 2839 чоловіків і 690 жінок; по сих слідували 1790 кавалерів і 596 дівчат, всі висше 15 літ віку; на вдівців припало 715, на вдовиці 374; на розведених мужчин 53, на розведені жінки 17. Після Діркгайма було у Франциї в 1889 і 1891 р. 25.000 самоубийств; з того припадало між мужчинами найбільше на нежонатих, менше на вдівців а найменше на женатих. Подібно було також і з самоубийницями: найменше відбирали собі житє віддані женщини, але зато погибли від самоубийства більше вдовиць як дівчат.

Наконець треба ще придивити ся, як розкладає ся число самоубийств на поодинокі европейскі краї, розуміє ся, о скілько під сим взглядом суть докладні дати. Коли возьмемо на увагу самоубийства доконані в роках 1896 до 1900, то покаже ся, що рахуючи на кождих 100.000 душ припадає найбільше число самоубийників на Францию, бо аж звиш 23. Відтак слідує Швайцария (звиш 22), Данія (22), Німеччина (20); дальше ідуть: Велика Британія 18 (з того припадає на саму Анґлію 9), на Шкотию 6, на Ірляндию 3; Япанія (18), Угорщина (16), Австрия (16), Швеция (15), Бельґія (12), Італія (6) і наконець Норвеґія, в котрій в тім часі було найменше самоубийників, бо лиш 5

При поділі країв з великим, середним і малим числом самоубийств зачисляє ся до найвисшої кляси тоті краї, в котрих в послідній десятці літ, від 1891 до 1900 було на 100.000 жителів більше як 16 случаїв самоубийства. Длятого то Австрия належить ще до країв з малим числом убийств, але вже Угорщина до країв з великим, Німеччина з дуже великим а Франция з найбільшим числом самоубийників.

З позаевропейских країв єсть Хіна тим краєм, де самоубийства бувають найчастійше, ба так часто, що сей Хіну можна справедливо назвати краєм самоубийників. В Хіні бідний і богатий відбирає собі житє. Хінець видко не прикладає ніякої вартости до житя. Задля малої дрібнички прощає ся він з сим сьвітом і переносить ся на другий. Та байдужність для житя у Хінців проявляє ся ще й тим, що нічо лекшого як знайти заступника, котрий би замість когось дав собі голову відрубати, розуміє ся за добру заплату.

(Дальше буде).

украшене ілюстраціями. Річна передплата 4 К. Редакция при ул. Паньскій ч. 33. — Надзвичайні загальні збори „Народного Дому" в Белзї відбудуть ся дня 20 грудня с. р. о 2 год. по полудни. — Розправа против Давидяка, убийника Штофів, відбуде ся перед судом присяжних дня 20 с. м. — З причини, що в будинку черновецкого універститету ширить ся тиф, застановлено виклади і замкнено на якийсь час університет. — О. Юліянови Борачкови з Ілавча вкрадено у возї електричного трамваю межи двірцем зелїзничим а ул. Гетманьскою з кишенї камизельки плоский срібний годинник з золотим ланцушком і дармовісом, вартости 200 К. — На площи Збіжевій арештовано вчера Михайла Волошина з Голоска, котрий хотів продати за 4 К упряж на коня з хомутом, вартости що наймение 40 К. — Якийсь мантій підробивши собі печатку властителя цегольні п. Пулторака, вимантив в ріжних склепах товари. Жертвою мантія стали ся золотарі і годинникарі, від котрих позабирали годинники і ланцушки. — За спроневірене 9 К на шкоду Корнила Валентіно віддано до арешту помічника мулярского Василя Тихолїза. — Вчера перед полуднем стрілив хтось з бравнінґа чи з якогось иншого оружия у вікно Центральної каварнї і збив шибу вартости 640 К. — В домі банковім І. Адлера і Скн. в Будапешті викрито дефравдацию у висоті 600.000 К, котрої допустив ся найстарший книговодець банковий.

— **Вінчане з прикрими перешкодами.** В Сокали відбуло ся дня 23 падолиста вінчане панни Марії Н., доньки фабриканта цегол, з молодим техніком з Кракова. Вже в дорозї до костела приключила ся молодій парі немила пригода. Ледви що виїхали з дому родичів і уїхали кількадесять кроків, як нараз коні, що везли паньства молодих, попадали на дорозї, аж люди, що скучайно переходили улицею, і весїльні гості мусїли помагати підносити коні і остаточно молода пара поїхала дальше. Костел ОО. Бернардинів був на приняте молодої пари величаво украшений і так осьвітлений, що в хвили, коли паньство молоді увійшли, займили ся букети на сьвічках, а сьвічки зачали спадати на вівтар. Мимо того молода пара вклякла перед образом Пречистої Діви, котрий на той час відслонено. Перед престолом явив ся о. Ян Яворский. Ледви що зачав вінчати, коли ражений апоплексиєю повалив ся нежиний на землю. Кинули ся зараз его ратувати, але ратунок був вже безуспішний. Мимо того молода пара витревала в своїй постанові і вінчане замість о 6 годині відбуло ся аж о 9 годині вечером.

— **Нещаслива пригода воздухоплавців.** В Хорватії коло міста Сіссек найдено під лісом смертельно раненого архітекта Гуґона Франке, а о кільометр дальше нежнвого дра Вільгельма Брікмана з розторощеною головою. Франке небавком також помер. Недалеко найдено також подертий бальон. Як потім показало ся, оба воздухоплавці виїхали з Берлина і плинли за вітром в полудневім напрямі. На горах Карсту бальон почав опадати і розторощив ся о скали. Архітект Франке належав до фаховців бальонових, а др. Брікман, 34-літний мужчина, пустив ся був тоді перший раз у воздушну подорож і переплатив ei житем. Найдено его неживого з завязаними хустиною очима.

— **З салї судової.** Суд присяжних в Самборі засудив на кару смерти Дмитра Голінка, 21-лїтного паробка з Волї Якубової, котрий дня 10 вересня с. р. при помочи двох товаришів убив Олексу Дмитрака, свого суперника з того самого села. Причиною убийства була месть за то, що Дмитрак мав більше щасте у дівчат в селї як Голінка. Спільників Голінка засудив суд: Слоньского на 13 літ а Ґреха на 3 роки тяжкої вязниці. — Перед судом присяжних в Самборі мала відбути ся розправа против Івана Урбаньского, листоноса з Сянок, котрий в маю сего року убив тамошного почтмайстра бл. п. Тадея Мадейского. Позаяк розсліди лікарів у Львові виказали у обжалованого хоробу умову, прокураторня застановила слїдство і Урбаньского випущено на волю.

Телеґрами.

Петербург 7 грудня. Не перестає ходити чутка, що становище Столипіна єсть захитане. Здогадують ся, що его наслідником стане Коковцев.

Петербург 7 грудня. Міністерство справ внутрішних вислало до Варшави шефа відділу в департаменті справ загальних Штрольмана до подрібного розслїдження на місци справи відорваня Холмщини.

Петербург 7 грудня. На оногдашних зборах кадетів пос. Львов відчитав реферат о Холмщинї. Бесїдник уважає справу за рішаючу в дальших відносинах польско-росийских і зазначив, що справу ту піднято виключно в цїлях борби з католицизмом. — По референтї промавляв Українець Чижевский і жалував ся на гноблене Русинів в Галичинї. — Єму відповів Парчевский, котрий ствердив, що всякі вісти о гнобленю Русинів в Галичинї суть брехливі. — Родічев доказував, що проект холмский має на цїли відвернути увагу суспільности росийскої від реформ внутрішних, через розпалюване пристрастий в сторонах, положених на краях держави.

Льондон 7 грудня. З поінформованого жерела доносять, що вість о якійсь тайній анґльо-німецкій угодї в справі Конґа єсть зовсім неправдива.

Шанґай 7 грудня. Хінський комісар в Тибеті доносить, що Далаї Лама заключив з Росиєю якусь тайну угоду, не хоче однак нічого виявити о ei змісті.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середне-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим числом мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховичь:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 8·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 8·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25}.
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{33}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/07 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).